

Adventni SVET JE NAŠA NJIVA Pregled

I ŠABATNI GLASNIK

„Ovde je postojanost svetih, ovde su oni koji drže zapovesti Božje i veru Isusovu.” Otk. 14:12.

IZD. 75, BR. 1.

BETL KRIK, MIČ., JANUAR 4, 1898.

CEO BR., 2253.

ALONZO T. JONES

TA NAŠA MOLITVA

„TO je Isus rekao i, podigavši oči ka nebu, prozborio je: 'Oče, došao je čas; proslavi Sina svog da i Sin tvoj proslavi tebe.'“

Ova molitva može biti naša jednako stvarno kao što je bila njegova. Da, ova molitva *treba* biti naša jednako stvarno kao što je bila njegova. Naša je uloga da proslavimo Boga, jednako stvarno kao što je bila njegova. Međutim ne možemo proslaviti Boga bez i da molimo i da živimo ovu molitvu.

Hajde da proučimo Reč, i vidimo da svaka reč od molitve u ovom stihu stvarno pripada nama, i da ne samo da možemo, već trebamo, da je koristimo kao našu sopstvenu.

Prvo, on kaže „Oče.“ Zar mi ne treba da kažemo „Oče“? Nije li on naš Otac takođe? Nije li tačno da „smo primili Duha posinjenja, u kojem kličemo: 'Abba, Oče!'“ Toliko mnogo od ove molitve je, onda, sigurno naše.

„Došao je čas.“ Koji čas?—Čas da „proslavi Sina svog.“ A nisi li ti njegov sin? Svima koji su poverovali u njega „dao je moć da postanu deca Božja, onima koji veruju u njegovo ime.“ Ti veruješ u njegovo ime. Tebi je dao moć da postaneš Božji sin; jer „svi ste vi deca Božja po veri u Hrista Isusa.“ I „gledajte kakvu nam je ljubav darovao Otac, da se sinovima Božjim nazivamo.“ Prema tome, „voljeni, sada smo sinovi Božji;“ i naš Otac nas voli upravo kao što voli svog drugog Sina. On nema omiljene među svojom decom. On nas sve voli jednako, i šta pripada Jednom pripada zajedno svima.

Ovaj govor iz molitve, „Proslavi Sina svog,“ je naša molitva jednako stvarno kao što je bila Isusova molitva. I nije li tačno da „je došao čas“ da treba proslaviti nas?—Kao odgovor hajde da pročitamo taj govor koji smo, nekoliko godina, čitali sa posebnim isticanjem: „Ustani, zasvetli, jer došlo je svetlo tvoje i slava Božja NAD TOBOM SE PODIGLA. Jer, gle, zemlju će mrak prekriti, i gusta tama narode; ali Gospod će nad tobom ustati, i slava njegova će se nad tobom videti.“

Taj govor je naš baš sada. Bog nam ga je dao baš sada. To je sigurno tačno, onda, da „došao je čas“ da nas on treba proslaviti. Za sada, onda, svako od nas može iskreno i

istinито da moli ovu molitvu, svaku reč: „Oče, došao je čas; proslavi Sina svog.“

Međutim zašto je on i zašto mi tražimo da nas treba proslaviti?—„*Da i Sin tvoj proslavi tebe.*“ Moramo proslaviti Boga. Stvoreni smo da proslavimo Boga. Sam cilj našeg postojanja je da mi proslavimo Boga. Međutim ovaj govor jasno pokazuje da ga ne možemo proslaviti osim ako on prvo ne proslavi nas—„Proslavi Sina svog *da i Sin tvoj proslavi tebe.*“

Zeleo si da proslaviš Boga, i žalio si zato što nisi uspeo. Međutim to je bilo zato što si pokušao da ga proslaviš pre nego što je on proslavio tebe. Želiš da proslaviš Boga u svim stvarima, i bio si razočaran što nisi uspeo u toliko mnogo stvari. Međutim daj Bogu da te proslavi u svim stvarima; onda ti možeš da ga proslaviš u svim stvarima. Ne vidiš li kako mnogo trebaš, svakodnevno i uvek, da moliš ovu molitvu? O, onda, nemoj zanemariti nikada da se moliš, „Oče, proslavi Sina svog da i Sin tvoj proslavi tebe“!

Ovo je istina što se tiče činjenice da on mora proslaviti nas kako bismo mi proslavili njega, i da ako on prvo ne proslavi nas, mi ne možemo proslaviti njega; ali sada dolazi pitanje, Kako nas on proslavlja? Kada znamo *kako* nas on proslavlja, mi znamo baš kako da proslavimo njega; jer on treba da proslavi nas, tako da mi možemo proslaviti njega.

Kako nas, onda, proslavlja?—Čitaj: „A sada, Oče, proslavi me sa *tvojim sopstvenim ja.*“ To je kako nas on proslavlja; on to čini sa njegovim sopstvenim ja. On daje sebe nama. Dao je sebe celom svetu, i za ceo svet, tako da ga ceo svet može proslaviti, i tako ispuniti cilj njihovog stvaranja. Da nije proslavio svet sa svojim sopstvenim ja, da nije sebe dao svetu, bilo bi zauvek nemoguće za svet, ili za bilo koga u svetu, da proslavi Boga. Međutim pošto je Bog proslavio svet sa svojim sopstvenim ja, pošto je dao sebe svetu, ne samo da je moguće za svakog, već je blagoslovena privilegija za svakog, da proslavi Boga.

Prema tome, kao što je to *sa njegovim sopstvenim ja* da nas on proslavlja, i pošto je dao svoje sopstveno ja, to je za svakog od nas *da primimo* njegovo sopstveno ja, da nas zaista može proslaviti sa svojim sopstvenim ja. Onda kada smo ga tako primili, i bili tako proslavljeni njim, možemo da ga proslavimo.

A kako je to da nas on proslavlja?—Sa njegovim sopstvenim ja. Onda kako je to da ćemo mi proslaviti njega?—Sa *našim sopstvenim ja.* Koliko mnogo je on od sebe dao, koliko mnogo je bilo potrebno, da proslavi svet, kako bi svet zapravo mogao

proslaviti njega?—Sve—„svu puninu Božanstva telesno.“

Koliko mnogo, onda, od nas samih mora biti dato, koliko mnogo je potrebno, kako bismo mogli da ga proslavimo?—Sve; sve što postoji od nas—telo, duša, i duh.

Odrekao se samog sebe, napustio je samog sebe potpuno, za čovečanstvo, da ono može činiti sa njim baš šta može poželeti. Mi treba da predamo same sebe, mi treba da napustimo same sebe potpuno, za Boga, da on može činiti sa nama baš šta može poželeti.

I O, razlike! Kada je napustio samog sebe za ljude, oni su ga razapeli; ali kada ljudi napuste same sebe za njega, on ih spašava. Ipak on je baš napustio samog sebe za ljude, baš da bude razapet od njih, da bi ih proslavio, da oni mogu proslaviti njega. Onda možeš li napustiti sebe za Boga, baš da budeš spašen od njega, da ga možeš proslaviti? Prihvati, onda, upravo sada, njegovo odricanje samog sebe, njegovo napuštanje samog sebe, za tebe, da te može proslaviti sa njegovim sopstvenim ja. Tada možeš napustiti sebe za njega, i ti ćeš ga sigurno proslaviti. Prihvati njegovo napuštanje samog sebe za tebe uvek i u svemu da te proslavi; tada možeš, *biće ti drago da*, napustiš sebe za njega uvek i u svemu, i sigurno ćeš ga proslaviti uvek i u svemu.

Prema tome, ova molitva je sigurno naša. Neka je Blagoslovljen Gospod! Onda neka se svaka duša moli, sada i uvek, „Oče, došao je čas; proslavi Sina svog da i Sin tvoj proslavi tebe.... A sada, Oče, proslavi me sa *tvojim sopstvenim ja,*“ da ja mogu proslaviti tebe sa mojim sopstvenim ja. Amin. I neka svi ljudi kažu, Amin.